

TI SI SIN MOJ, LJUBLJENI

Krštenje Gospodinovo, B

Bilo je potrebno da Božji glas upravo zaori s nebesa da bi ljudi razumjeli: Isus je Sin Božji, ljubljani Sin Božji. U Božićnom smo vremenu vidjeli kako je Sin Božji uzeo našu ljudsku narav da bi nas zaogrnuo svojim božanstvom. Isus je jedan od nas. Po sakramentima inicijacije (krstu, potvrdi i euharistiji) Bog u nama prepoznaje sliku svojega Sina, odnosno samog svojega Sina. Zato i naše krštenje možemo gledati u svjetlu Isusova krštenja, zato i svoje izabranje možemo gledati u svjetlu Isusovog izabranja. Božji proglas Isusu upućen je i nama.

Bog mi govori Ti. U prvi tren vjerojatno i ne uviđamo što to zapravo znači da nam se Bog osobno obraća, da svakom pojedinom od nas veli „ti“. Osobina je nekršćanskih i neobjavljenih religija da strahopoštovanje prema Bogu razumijevaju upravo u onom strahu prema onom silnom i čudljivom Božjem veličanstvu. Bog je neizmerno uzvišen i udaljen i treba se dobro potruditi određenim obredima i djelima da bi ga se umilostivilo i da bi ga se ponukalo da nešto za čovjeka učini. A Isus nam je donio posve drugačiju sliku Boga. On je naš Otac, Abba. U času mog krštenja, mog odabranja, Bog mi se obraća, Bog mi se priginje, Bog mi tepa, Bog mi govori „ti“, Bog me uzima u intimu svoga trojstvenoga života, Bog postaje Emanuel, Bog s nama. Doista kako to govore stari kršćanski pisci, Bog je čovjekoljubac. Bog me ljubi.

Sin ljubljani. To je vrhunac Božjega stava prema nama. Mi smo djeca ljubljena. Božja ljubljena djeca. Ne zaboravljeni. Ne bačeni. Ne zabačeni. Nego Božji. A Bog nam je u svome Sinu itekako pokazao svoju ljubav - učinio nas dionicima svoje božanske naravi.

Bog mi šalje Duha. Nad Isusom je bila zasvjedočena prisutnost Duha Svetoga. I nama Bog daje toga istoga Duha koji je čisti Božji dar, koji je jamstvo Božjeg odabranja, Božjeg djelovanja u nama i po nama. Božji nas Duh posvećuje da postanemo, budemo i ostanemo njegovi.

Bog na mene računa. Za Isusa je njegovo krštenje značilo početak njegova javnog djelovanja. I mi smo sakramentima inicijacije pozvani od Boga kao ljubljena djeca i poslani da pronosimo njegovu slavu. Bog doista na mene računa. Baš kao što je računao na poniznu službu Marije i Josipa, baš kao što je računao na vjernost dvanaestorice apostola, baš kao što je računao na ozbiljnost obraćenja i predanost apostola Pavla, baš kao što je po tolikim svecima činio (i čini!) čudesne i divne stvari.

Preduvjet svega. Priznati se grešnim. Isus, bez grijeha, staje u red s grešnicima. Preuzima na se grijehe sviju nas. Da bi naše poslanje i Božje odabranje bilo istinsko, mi trebamo priznati vlastitu grešnost i vlastitu slabost, našu posvemašnju upućenost na Božju milost i na Božji dar. Naša veličina i nije u nama samima. Naša veličina i jest u tome da nas Bog izabire, da nas Bog čini velikima, da nas Bog uzdiže na dostojanstvo svojih sinova i kćeriju.

Ako je pogansko, grčko pravilo bilo: „Upoznaj samoga sebe“, naše bi načelo bilo: „Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo!“ Pa će nam se život ispuniti smislom i radošću. Jer, Bog nam je Otac, a mi smo njegova djeca.

Zvonko Pažin